

psalm 1

Goed gaat het hem die goed doet, dus waarom zou je
macht misbruiken,
waarom zou je schelden op ontheemden, ze schoppen, spugen,
hun bezittingen ontvreemden;
waarom zou je het goede buiten sluiten.

Goed gaat het hem die goed doet, zijn gezicht staat
open, het licht
kleurt zijn glimlachende ogen. Het kwaad blijft laag
maar als de goede spreekt,
gaan zijn woorden haast zichtbaar naar omhoog.

psalm 2

De wijzen geven de kleinen van geest slechts
kleine slokjes vrijheid
te drinken. De wijzen geven ons hun handen
opdat we niet vallen.
U houdt de handen van de wijzen vast.
De wijzen wijzen
ons de weg naar U. U wijst de wijzen.

psalm 3

Het slechte lokt met schijn en de slechten zijn met velen,
ze proberen mij te treffen,
maar door U zijn ze kansloos. De keren dat U waakte over mij,
terwijl ik droomde,
zijn nu al talloos. Hoe vaak liet U mij al rond Uw vuren komen,
om mij aan te warmen?
In Uw licht was het duister, dat mij omsluiten wilde,
machteloos.
Als ik U roep om mij te helpen, bent U er al.

psalm 4

Hebzucht ademde uit in ons gezicht:

Ons bekoort meer de schittering van diamanten
dan het zonlicht
dat steeds opnieuw voor niets te zien is.

Ons ontroert meer de glans van metaal
dan de lichtjes
in de stille ogen van gelukkigen.

Blaas het bedrog van ons gezicht. Ontmasker ons.

psalm 5

Geen kwaadaardige God, maar
een gevaarlijke,
die kwaad met goedheid slaat.

Geen God die loze woorden preekt,
maar een die ons
woordenloos vertelt dat Hij ons weet.

Een God die leven geeft en neemt,
die liefde leeft,
een God die alles heeft en niets.

psalm 6

Sla mij niet omdat ik schuldig ben
aan rusteloosheid,
omdat ongeduld me als een python wurgt,
ik heb de kracht niet
om mijzelf te bevrijden uit de kus die lust me geeft.

Geef me het geloof zodat ik U kan loven
en mijn leven
in vrijheid aan U geven kan.

psalm 7

God, ik gebruikte mijn handen alleen voor het goede,
mijn voeten
volgden geen dwaalspoor; ik vertelde geen leugens
maar leefde
in waarheid, aan mij kleeft er geen onrecht.

Als mijn handen toch door kwaad vervuild zijn,
leen mij dan Uw handen.
Als mijn voeten mij toch brachten naar het slechte,
til mij dan op
en draag me terug naar het begin van de rechte weg.
Als mijn mond
toch gelogen heeft, laat mij dan voortaan
Uw woorden spreken.
Als er toch onrecht aan mijn lichaam kleeft,
was mij dan,
zodat ik verschoond Uw huis betreden kan.

psalm 8

Uw sterrenhemel is een verte zonder einde en eeuwig
is Uw tijd.
Wij mensen zijn slechts een blaadje aan een boom,
een boom die U plantte
toen U Uw onmetelijke plan ten uitvoer legde.

En toch heeft U ons gekozen om Uw werk te beheren,
van het grote werk
dat we niet begrijpen, tot het kleine dat te fijn is
voor grove mensenhanden.
U heeft ons herders gemaakt, zoals U dat bent
voor ons.
Hoed ons, opdat wij U niet beschamen.

psalm 9

Misten trokken op, chaos werd verslagen,
onrecht verdween.

U bent de hoogste, de blijvende, de ware.

Verdrukten werden geroepen, kleinsten werden gehaald,
doden werden weer levend.

U bent vervuller, ontfermer, de ware.

Zij die niet hoopten op U, laat ze niet. Hoor toch
de roep van hen,

die niet riepen. Zij die vielen over eigen voeten,
til ze op.

U bent de enige, de gevende, de ware

psalm 10

Wakkere, waarom wekt U niet de kwetsbaren voordat ze
in hun slaap worden geslagen?

Redder, waarom houdt U niet de argelozen tegen,
voor ze in hinderlagen lopen?

Ziende, waarom laat U de blinden vallen?

Machtige, waarom leert U
de hopelozen niet hoe ze moeten hopen?

psalm 11

De verdorvene zal rotten, de harteloze zal
versteende woorden proeven,
de gewelddadige zal vallen in zijn eigen zwaard.

De gewetenloze zal tot stof vergaan, de slachter
zal worden geslacht,
de laaghartige zal vallen in zijn eigen val.

Die geborgenheid gaf, zal geborgen zijn, de vriendelijke
zal vriend zijn,
de oprechte zal rechtop zijn eigen recht doorstaan.

psalm 12

Weerhoud ons ervan om versproken taal
te spreken.

Laat ons niet de laagpraters napraten.

Laat macht
geen wapen zijn. Sla de weerbarstigen
met zachtheid.

Ontklaag de verzuurden. Zuiver de uren
van verleefden.

Spreek uit Uw stralende woorden over ons
en laat ons weten.

Geef ons Uw zegen en het eeuwig leven.

psalm 13

Wat is mijn naam, als U hem niet gebruikt
om mij te roepen.

Wat is mijn woord, als U het mij niet
spreken liet.

Wat is mijn doel, als U het mij niet
heeft gegeven.

Wat is mijn gebed, als U het niet hoort.

psalm 14

Kletsers, kwaadzingers, Godvergetende
nietszoekers,
afwachters, wanlevers, wij.

Alles goedvinder, mensvergevende
blijdschapper,
broodgever, schoonveger, God.

psalm 15

Wie zal de weg naar de hemel vinden?

Hij niet
die huist op het erf van verderf; zijn pad kruist
het pad
van de struikelaars die zullen dwalen in duister.

Hij die rechtuit gaat, niet afwijkt om kwaad te spreken,
niet valt
over losse stenen, op tenen langs het slechte loopt
en het slapen laat,
hij zal de weg naar de hemel vinden.

psalm 16

U vergeet mij niet; U neemt mij op Uw schoot,
mijn geest verlichtend,
de kwade woorden blazend uit mijn mond.

U zult mij halen uit de handen van de dood
en mij brengen
in de ademkamers van Uw huis.

psalm 17

U opende mijn hart zodat het zacht werd.
U opende mijn ogen
zodat ik geloven kon dat ik de weg
die ik hoog vond,
belopen kon. U opende mijn mond zodat
ik tegen U
kon spreken, mijn oren, zodat ik U verstond.

U luistert als ik om U bid.
Als U mij roept
dan zal ik doen zoals U wilt.

psalm 18

Angst had me gegrepen; nood en duister
stonden om ons heen
en joelden. Dood hadden ze geroepen.

Toen riep ik U, schreeuwde om U.
U kwam als uit het niets
en tilde mij op als een herder, een bang lam.

psalm 19

De dag vereert U met zijn licht,
de nacht
buigt zich in donker voor U.

De wolken laten zich sturen
door de wind, de wind
die U maakte in het allereerst begin.

De stromen vallen van de bergen,
de bergen,
die ontstonden omdat U dat had bevolen.

En wij mensen, wij leven naar Uw wetten,
de wetten die ons helpen
ongeschonden te blijven in de loop naar U.

psalm 20

Het zijn de goeden die koningen zijn,
in dienst van U
de gestruikelden ophelpen en hun
de plekken wijzen
waar ze hun vermoeide voeten kunnen zetten.

Het zijn de goeden die de ogen wassen
van hen, die dachten
dat er een heilig toeval was,
die de handen pakken
van de blinden en ze voorgaan op de weg naar U.

psalm 21

Hoger dan weten bent U, vaster dan leven,
lichter dan dag.
Groter dan toekomst bent U, sterker dan machten,
eerder dan tijd.
Gever van zegen bent U, schepper van zijn,
koning van ons.

psalm 22

Mijn roepen is zo luid dat U het horen moet,
maar U komt niet
om mij te bevrijden uit de vuile handen van het kwaad.
Ik ben kreupel,
ik verstuurde mijn enkels en mijn polsen toen ik vocht
tegen Uw vijanden,
maar U buigt zich niet om mij te steunen, zodat ik
weer zou kunnen lopen.
Mijn wonden, zo groot als vuisten, zijn ontstoken,
maar U komt niet
om ze te schonen. Ben ik niet met U verbonden?

U deed mij geboren worden, U gaf mij adem,
U gaf mij een plaats.
Waarom heeft U mij, die U liefheeft, nu verlaten?

psalm 23

U bent mijn moeder en mijn vader. U bent waarheid
die beschermt
tegen kwaad en staat tussen mij en leugen.

U loopt naast mij door schaduwstraten
en laat mij niet alleen
als de deuren van verdorvenen opengaan.

U gaat me voor op de weg naar het land
dat vruchtbaar is,
waar alles wat ik nodig heb, te vinden is.

psalm 24

Wie is de grootste koning: Hij die staat
aan het hoofd
van engelen, die leven maakt en dood.

Laat ons buigen voor Hem: alles en allen,
val neer
voor de voeten van de hemelse Heer.

Wie is de grootste koning: Hij die gaat
aan het hoofd
van de stoet der hogen, die leven laat en dood.

psalm 25

God, vergeef mij mijn vergrijp: ik dwaalde.
Bevrijd mij van mijn zondenlast:
Ik praatte leugenmonden na en mijn handen waren dom.
Bevrijd mij uit de val
waarin ik trapte toen mijn voeten modderwegen zochten.

God, leid mij en leer mij Uw waarheid.

psalm 26

Zet mijn voeten weer recht als ze in
scheve wegen trekken.
Laat mijn handen het kwade niet dragen,
maar laat ze verlangen
naar goedheid. Laat mij zorgeloos
op U vertrouwen en weten
dat U mijn geweten niet vergeet.

psalm 27

U waakt over mijn dag en mijn nacht: Schemer legt U
als een deken over mijn
vermoeide lichaam heen. U zegent mij met ochtendlicht.

U beschermt mij tegen aardse krachten:
U laat mij schuilen
in Uw schaduw. Uw schijn houdt alle duisternissen tegen.

psalm 28

We liepen in nacht en vielen in diepte.
Reddend kwam U.
We grepen het licht dat U voor ons maakte.
We proefden nieuw leven,
dat kwam van boven, dat smaakte naar meer.

psalm 29

God is de God van hemel en de God
van hoop,
God is de God van leven en de God
van dood,
God is de God van alles, de God van ons.

God is de God van stilte en de God
van dorst,
God is de God van regen en de God
van storm,
God is de God van de aarde, de God van ons.

God is de God van glorie en de God
van macht,
God is de God van zegen en de God
van licht,
God is de God van liefde, de God van ons.

psalm 30

U bedanken wil ik, voor de slak
die haasten afleert,
voor het mensje dat begrijpt en weet.

U bedanken wil ik, voor het gras
dat zo gewoon lijkt,
voor het mensje dat vergeet en lacht.

U bedanken wil ik, voor het nu
dat steeds verandert,
voor de knipoog tussen toen en straks.

U bedanken wil ik, voor de naam
die ik mag leven,
voor de vriendschap tussen U en mij.

psalm 31

Hoor mijn klagen aan: de rots waarop ik steun
is glad van klamme mist,
mijn ogen zien slechts wazige waarheid.
De muur om me heen
is als een gevangenis. Mijn ziel wil vluchten.
Hoor mijn klagen aan:
Laat me niet in duisternis verdwalen,
beveel mijn geest in U.

psalm 32

Ik riep met domme schelders mee
en lachte uit, hen
die schijnbaar krachteloos besloten af te wachten.

Ik riep met herrieschoppers mee
en dacht
dat het goed was om het slechte af te slachten.

Maar U gaf me een kans,
U gaf me inzicht.
Ik bekende schuld en U vergaf me.

psalm 33

Rechtaardigen, laat voor God
uw harten buigen,
zing van genade, vruchtbare aarde,
de adem van morgen.

Vromen, sla voor God
uw ogen neer,
zing van vertrouwen, ontembare rust,
de handen van toen.

Grote, bevrijdt hoop uit wanhoop.

psalm 34

God leer mij mijzelf bevrijden van kwellende lagen
die kwetsbaarheid verbergen.
Leer mij kennen de eenvoud van mijn leven.
Leer mij erkennen
dwalingen en blindheid. Leer mij bidden.

God, laat me niet alleen temidden van mijn schaamte.
Laat me hopen
op Uw dragende handen en Uw helende woorden.

psalm 35

Zij die hun netten spanden om de trage denkers te vangen,
die als eersten
hun zakken vulden met de vruchten en de tranen
van de aarde, geef hun
Uw zegen, laat ze niet zonder, want ze vallen.

Zij die van valse vrede getuigen, die de armen omhelzen
met veinzende armen,
die voor het beschamende buigen en het kwade bezingen
met bittere tongen, geef hun
Uw handen, laat ze niet zonder, want ze vallen.

psalm 36

U nodigt ons uit in Uw huis,
leent ons
Uw lichtste kamer om in te wonen.

U wijst ons de weg in Uw tuinen,
geeft ons
Uw wijn te drinken en Uw fruit te eten.

U gaat ons in het goede voor,
toont ons
de schoonheid van het licht.

Als we eigen wegen willen volgen,
laat U ons,
ook als onze voeten schaduw zoeken.

Als onze handen wroeten in kwaad,
redt U ons,
zodat onze harten niet door haat verstenen.

psalm 37

Het snelle kwaad groeit protserig de hoogte in,
steelt het licht en woekert.
Maar het kwaad, het wortelt niet; één windvlaag
en het is weg. Het goede
groeit eerst onzichtbaar alvorens het bloeit.

psalm 38

Zie mij aan, een schuldige ben ik, met op mijn ziel
de stempels van mijn fouten,
waar ik sta schaduwt het kwaad en stinkt het.
Zie mij aan, ik heb berouw,
want wie ben ik, als U niet vergeeft, als U mij vergeet.

psalm 39

Niemanders, die verloren woorden spreken,
die met halve ogen
en met scheve benen holle wegen lopen;
hun uitgeklopte harten
uitgebeend en verkocht aan vreemden.

Zoekers, die niet vinden,
die verdwaalde straten ingaan en verliezen.

Smekers, die gebroken
bidden om het onverwachte, om bevrijding.

Verbiddelijke, sla Uw armen uit en kom.

psalm 40

U tilde mij op uit de afgrond en sprak door mijn mond
de woorden van waarheid,
U opende mijn oren en ik hoorde wat U zei.

psalm 41

Groot is hij die oog heeft voor de zwaksten,
voor de krachtelozen,
groot is hij die luistert naar de klachten
van de machtelozen.
Zie om naar hem die naar de verlorenen omziet.

psalm 42

Zoals herten dorstig helder water zoeken,
zo zoek ik
in donker naar Uw levenslicht.

Wanhopig roep ik U, maar vind U niet.
Mijn ziel
verkramp; waarom vind ik U niet.

Ik ben maar een kleine gelover, nog
weet ik niet
dat U het bent die mij zal vinden.

psalm 43

Mijn ziel is als schoon water dat in vuile stromen
wordt gegoten
en wordt vermengd met ondoorzichtigheid.

U bent de enige die mijn transparante ziel
kan zien,
kan bevrijden en kan gieten in zichzelf.

psalm 44

We werden geslagen, we vielen in oud stof en bleven liggen.
Bent U ons vergeten?
We hoorden de preken van valse getuigen die onze handen
met handige handen pakten;
we werden misleid. Het pad dat we namen, voerde ons
langs spugende menigten,
we werden belaagd, we werden vernederd. Bent U ons vergeten?

psalm 45

Goed is het om U aan te roepen
en te weten
dat U mijn roepen hoort.
Goed is het
om U te danken voor het goede
en te weten
dat U mijn dank aanvaardt.

psalm 46

Al vallen regen en hagel als stenen uit wolken,
al slaat de bliksem
kraters in rotsen, het zal ons niet deren.

Al breken de bergen en barsten vulkanen,
al komen rivieren
en zeeën in opstand, het zal ons niet deren,

want God bewaart ons in Zijn machtig huis.

Al worden de zwaarden voor oorlog geslepen,
al worden de pijlen
op bogen gespannen, het zal ons niet deren.

Al worden geweren met kogels geladen,
al sluiten de slechten
een pact met de dood, het zal ons niet deren,

want God bewaart ons in Zijn machtig huis.

psalm 47

Klap in snelste handen en sla de maat
op zwaarste trommels,
want Hij is de grootste, Hem past geen middelmaat.

Zing de mooiste tonen en blaas alleen
op hoogste fluiten,
want Hij is onze God, de ongewone.

psalm 48

U gaf ons de aarde om te bevolken, de steden
om te bewonen.
U gaf ons elkaar om samen te zijn en niet alleen.

U gaf ons lucht om te praten en om te zien
het licht van kleuren.
U gaf ons het alledaagse en het ongewone.

U gaf ons de ruimte om te gaan en de tijd
om te weten.
U gaf ons de kans om oud te worden, goed te leven.

psalm 49

De weg naar de hemel wordt niet gewezen
door het aardse aanzien
en bezit, maar door de stralen van het eeuwig licht.

De gewone zal niet gewoner dood zijn dan de voorname
en de rijke
zal de hemel niet rijker dan de arme binnengaan.

De grijze zal daar gelijk zijn aan de jonge
en de wijze
zal er naast de domme staan.

De weg naar de hemel wordt niet gewezen
door het aardse
maar door het licht van de eeuwige bevrijding.

psalm 50

De leugenaars niet, die spreken met
vervalste monden,
de oplichters niet, die stelen met
verborgen handen,
de lasteraars niet, die levens van
oprechten breken.

De eerlijken, zij zullen blijven
op mijn weg,
de dankbaren, zij zullen komen in mijn huis.

psalm 51

Mijn ziel is bevuild met de smetten van zonde,
mijn hart is verzwaaard
met de ballast van kwaad, schuldig ben ik.

Houd U niet schuil, maar laat me Uw licht zien,
maak me opnieuw
uit adem en aarde en ik zal schoon zijn.

psalm 52

Hij gaat zijn eigen weg en verlaat het niet,
hij praat naar beneden
en vraagt niets, geen raad van boven, daar staat hij boven.

Kwaad, een goede kameraad, loopt naast hem.
Ze gaan dezelfde weg
en vallen aan het einde samen in het niet, het allerdiepste.

psalm 53

Er is geen God, zeggen de goddelozen,
tijd is een gegeven,
leven is nemen en de dood krijg je voor niets.

We krijgen brood en vruchten om te eten,
melk om te drinken,
we krijgen hout voor onze huizen, huden
om ons te kleden.

We bedanken onszelf
omdat we Gods naam vergeten zijn.

psalm 54

U dacht me en ik was. Ik was en dacht.
Ik dacht
en U liet. U liet en ik liep. Ik liep
en viel.
Ik viel en riep. Ik riep en U kwam.
U kwam
en ik vroeg. Ik vroeg U en U gaf.

psalm 55

Begin me en blaas me wakker, vleugel me en
strel me met hoop;
bewaak me en stil mijn honger, koester me en
was me met licht.

Berg me, zie me aan en sterk me,
sla me met leven;
brand me, laai me op en leid me,
geef me Uw zegen.

psalm 56

Wees bij mij als haat mij omringt
als dichte mist,
neem mij aan Uw zij als een kind
bij zijn vader,
laat mij op U vertrouwen.

De stille woorden die ik denk
aan U: hoor ze.
De kleine stappen die ik zet
naar U: zie ze.
Laat mijn vertrouwen niet los.

psalm 57

We werden omringd door dwaze gedaanten,
we riepen om genade
en Uw kracht was met ons.

We werden bestookt met geblakerde leugens,
we riepen om waarheid
en Uw kracht was met ons.

We werden geduwd van de weg die naar U leidt,
we riepen om hulp
en Uw kracht was met ons.

psalm 58

Als ze weten wat ze doen, de verleeften,
de vergroeiden,
doe dan met hen wat U moet doen.

Maar als het kwaad ze vastklemt
met zijn klauwen,
breek dan die klauwen en berecht het kwaad.

psalm 59

Als de avond valt, begint het grommen
van het donker,
het bijten en het vloeken van onzure uren.
In de nacht
kruipt het zwart om ons heen
en zoekt naar zwakte.
In de morgen komt het licht en bevrijdt ons.

psalm 60

Wijzende God,
die dreigt en verwijt.
Boze God,
die opstaat en wreekt.
Zegengod,
die bevrijdt en vergeeft.

psalm 61

Laat mij bij U komen. Laat mij blijven
in Uw eeuwigheid.
Laat mij bij U schuilen. Laat mij wonen
in Uw koninkrijk.

Blaas Uw lucht op mijn vermoeid gezicht.
Maak mij levend.
Maak open in mij wat te lang al dicht is.
Laat mij geven.

psalm 62

Niet een mens, die lokt met aards genot,
niet één,
die voorgaat in een schijngebed,
niet een mens
die zegt dat een hemel niet bestaat
omdat
de wetenschap dat heeft bewezen,
maar het is God,
die ons met Zijn adem zal bevrijden.

psalm 63

Ik zoek U, psalmen zingend, stormen
schreeuwend.
Ik hoor U, stiltes vullend, donker
temmend.
Ik vind U, gezochte onverwachte God.

psalm 64

Zwijg niet, want het lacht, het kwaad,
in het geniep,
het ziet in niets zijn beste kansen.

Grijp in, want het dreigt, het kwaad,
het slaat
met afslachthanden om zich heen.

psalm 65

U bent waar de bergen gegrond staan,
waar het water
uit rivieren de zeeën instroomt,
U bent waar
de middag de tijd overneemt van de morgen,
waar de nacht
de dag kust en in donker laat rusten,
U bent waar
het leven begint, in de aarde
en in de wezens
en U bent waar het eindigt.

psalm 66

Voor U stroomt het water opzij, voor U buigen
eerbiedig de bergen,
voor U staat het nu in bewondering stil. U.

U, die ons vallen deed, die ons dreef
in het nauw
en ons losliet om ons vertrouwen te meten. U.

Wij, verwarden, kleine zielen,
wij riepen hard.
Ons vertrouwen was klein.

psalm 67

U bent de bron van het licht,
verschijn, wijs
ons de weg, duw ons niet weg.
Schrijf bij
de kleinen en de onaardigen,
de rijken en
de ongelovigen die zeggen wijs te zijn;
schijn ons bij,
want zonder U komen we in niets terecht.

psalm 68

Hij is geen God die triomftochten houdt, zoals
zelfingenomen generaals
op statige paarden, in ongekreukte uniformen
en glimmende laarzen.
Hij is geen God die woont in lichtkastelen
en uit zilver drinkt,
die zijn vingers knipt om zijn knechten te ontbieden.

Hij is geen wrekende God van winnen
of verliezen,
maar de God van brekende goedheid.

psalm 69

Wat is ingestort, Hij zal het herbouwen,
wat verdwaald is,
Hij zal het doen vinden,
wat grauw is,
Hij zal het doen schitteren.

Wat dorst heeft, Hij zal het doen drinken,
wat honger heeft,
Hij zal het voeden, wat bang is, Hij zal
het geruststellen,
wat dood is, Hij zal het doen leven.

psalm 70

Als mijn mond verdroogd is, maar ik geen drinken weet, lest U dan
mijn eerste dorst.
Als ik geen ogen meer heb voor het schone, komt U dan
om ze te openen.
Als ellende mij met grijpparmen gevangen houdt, komt U dan
mij bevrijden.
Als ik in gevecht met het slechte dreig te verliezen, komt U dan
naast mij strijden.
Als ik hoop ontrouw ben en dreig te berusten
in het grauwe,
komt U dan om mijn geloof in U te sterken.

psalm 71

Rotsbouwer, Opjager, Zaadstrooier,
hopende God,
Omdraaier, Loslater, Doofhouder,
spannende God,
vaardige rechter, alwetende God.

psalm 72

Hij, die komt, is als regen na droogte,
als licht in de vroegte,
als koele wind die de hitte verwaait.

Hij zal beschermen de kleinsten en
verhogen de armsten.
Zijn rijk begint bij de laatsten.

psalm 73

Mijn ogen gleden af naar het gemak
van het geluk,
waar het kwaad zich op de aarde mee omringt;
U liet me toen
het naamloze einde van een mislukt leven zien.

Mijn voeten kwamen in de stroom van meelopers
en moesten mee;
U nam toen mijn hand en trok me uit die stroom.
Nu ga ik weer
de weg omhoog, die recht is en eindigt in Uw naam.

psalm 74

Toen U opstond, beefde de grond
en scheurden de wolken,
het water viel en het zonlicht verbleekte.

Uw naam is onuitspreekbaar, Uw kracht
is onmeetbaar,
Uw liefde is onuitputtelijk, onze God is één.

psalm 75

De vindbare, die waarheid is, die het einde draagt
naar het begin,
die komen zal waar Hij gevraagd wordt.

De grote, die klein kan zijn als wij, die weet
wat weten is, en weet
wat niet, die komen zal zoals Hij ons beloofde.

De lichte, die het donker temt, die reddelozen redt
uit valse handen,
die komen zal omdat Hij onze God is.

psalm 76

Als God opstaat om te slaan, zal het scherpe mes
niet meer zijn
dan een verdorde twijg, het zwaard zal als los zand
je hand uitlopen,
het paard dat je berijdt, zal je afgooien alvorens het bezwijkt.
Mensenogen
zullen niet bestand zijn tegen de felheid van Zijn licht.

Als God opstaat om te slaan, zullen wij weerloos zijn.

psalm 77

Geen veel te later-God die veel belooft
maar het verder wel gelooft.
Geen onderwater-God die onverstaanbaar spreekt
en preekt met bijmaak.
Geen onderonsjes-God die neemt en geeft
aan hoogste bieders.
Geen blinde God, geen kapotte,
geen beginnende,

maar een grote God die weet
wie wij zijn
en ons kleine leven niet vergeet.

psalm 78

Dochters en zonen, leer dat er zonder God
geen leven is,
leer van jullie vaders en moeders dat het water
stroomt omdat God het wil,
dat een boom pas groeit als God hem groeien laat.

Leer het ook aan die komen na jullie,
opdat het niet vergeten wordt.
God is onze herder en wij zijn Zijn kudde.

psalm 79

De aarde bloedt.
U kent de wonden

die de aarde boet
voor zonden van mensen.

Uw woede brandt.
Lang laat U ons wachten

op Uw goede hand
die kwaad ontkrachten zal.

psalm 80

U trok Uw hand terug die U ons had gegeven
en even later
werden we door kwade harten van ons land verdreven.
Van het water
dat we dronken en het leed dat we te eten kregen
vertrok ons gezicht.
Geef ons Uw licht, geef ons weer Uw leven.

psalm 81

We hoorden stemmen van namaakgoden
die ons geboden
hen te volgen naar de namaakhemel.
We vierden feest
met de verkeerden en verkeerden in nood.

Toen sprak U en we herkenden U. Nu
vieren we feest
met de goede, de echte, de enige.

psalm 82

Een rechte God, die onfeilbaar oordeelt
over levenden.
Een straffende God, die bederf en onheil
slaat aan stukken.
Een rijke God, die ons niets en alles geeft.

Een grote God, die onwrikbaar torent boven
het hoogste.
Een heilzame God, die om verarmden
sterke armen legt.
Een Luistergod die ons fluisterbiddens hoort.

psalm 83

Herder, roep Uw losgeslagen volk, verzamel
Uw verwarde
krachtelozen die hun hoop op U verloren,
Uw verslagen
machtelozen die uitgelachen worden en bespuugd,
Uw arme
laaghartige zielen die haten en stelen,
Uw ontaarde
verkrachters en slachters van mensen,
laat weten
dat U het bent die ons verwacht.

psalm 84

Hoe verlang ik naar Uw huis, heimwee heb ik
naar Uw hemeltuinen.
Mijn hart roept uit naar U, hoe lang nog om bij U te wonen,
Uw licht te mogen loven
en mij veilig te weten onder de vleugels van Uw wachters.

Gelukkig zijn zij, die geduldig wachten en zonder haast
in U geloven.
Op hun lippen rust Uw glimlach, zij spreken met Uw stem.
Zij omarmen de verhardened
en verwarmen de gestolde harten van de somberen.

psalm 85

Breek de ketenen, zoals U ze brak
van de levenden,
die voor ons de aarde bevolkten.
Geef ons Uw vrede
waarvan de gebeden spreken, die U ons gaf.

Laat genade ons omarmen
en waarheid
ons bezielen. Laat ons warmen
aan Uw naam.
Leer ons knielen voor Uw oppermacht.

psalm 86

Tijdloze God
die jaren bedacht voor een mensenleven.
Wakkere God
die ogen opslaat naar de troostelozened.
Wonderengod
die doden beschermt tegen kelderhandened.
Machtige God
die leven verzacht met een hemelhoogsted.

psalm 87

Waar begon U met bouwen van de aarde.
Welke stad heeft U
als eerste gemaakt en welke stad als laatste.

Hoe eindigt U met de aarde.
Welke mens ontmoette U
als eerste en welke is de laatste.

psalm 88

Het ondraagbare niets gaf U mij te dragen.
Toen liet U me los
boven het bodemloze. Nog val ik.

Ik roep U, ik roep U om vergeving,
om een einde
aan dit eindeloze. Houd me vast.

psalm 89

Wie zoekt U?
Wie zal sluiten het verbond met U
dat altijd duurt?
Welke mond zal spreken van het leven
dat nooit eindigt?
Welke hand zal wijzen naar het goede
en het kwaad verwerpen?
Welke ogen zullen het licht der lichten zien?
Zoekt U mij?

psalm 90

Voordat rivieren begonnen te stromen, keek U al
uit naar de zee.
Voordat de bergen waren opgestaan, wist U al dat ze eens
weer zouden liggen.
Voordat de moeder geboren was, had U
haar naam al opgeschreven.
Eeuwig was U en eeuwig zult U zijn; en wij, wij zijn maar even
in Uw eeuwen.
Wij zijn niet meer dan het gras onder Uw voeten, we worden
groen en groeien,
schroeien in het licht en zonder water verdorren we.

psalm 91

Als God naast me staat, hoef ik het donker
niet te duchten,
hoef ik niet te vluchten voor het kwaad.

Als God me draagt, ben ik tegen
eindigheid beschut,
zal het licht voor eeuwig met me gaan.

psalm 92

Bidden is als zalf op mijn inwendige; U te danken
voor wat U me gaf
is als een zachte hand op de mijne; voor U te zingen
is als ademen
in zeewind; denken aan U, is als een deur die opengaat.

Richt je ogen en je ziet hoe mooi het mooie is; laat je
je ogen gaan
dan zie je mistige vergezichten. Maar hoe hard ook het kwade
probeert te regeren,
het goede zal groeien zoals het loofbos in het paradijs.

psalm 93

Als koningen al baden in water van een bron en zetelen
op tronen van ivoor,
als onze koningen al kronen van goud en fluwelen
mantels dragen,
als onze koningen al hun namen kerven in de bovenlagen
van de tijd,
hoe groot moet dan de majesteit van God wel zijn.

Hij heerste al over de aarde toen deze nog in nevelen
en schaduw was gehuld.
Hij heerste al over de sterren, over het donker
en het eeuwig licht,
voordat Hij de mens bedacht. Over de hemelen
heerste Hij al,
lang voordat daar de eerste bezielde binnentrad.

psalm 94

God gaf ons ogen, zou Hij dan zelf niet zien
hoe wij weerlozen beroven.
God gaf ons oren, zou Hij dan zelf niet horen
hoe wij pronken
met ons verstand, alsof we ons daarvoor zelf mogen danken.
God gaf ons wetten,
zou Hij ons dan niet zelf op Zijn dag berechten.

Gelukkig is hij, die naar Uw wetten leeft,
die vecht tegen onrecht
en weet dat God het kwade breekt.

psalm 95

Zing levende psalmen voor de mond
die waarheid spreekt.
Dans donkerste nachten voor de hand
die zegen geeft.
Buig de diepste buiging voor de God
die eeuwig is.
Hij is de rots, de onvatbaar grote.

psalm 96

Buig voor Hem, die God is,
bron van tijd,
die nacht maakte en eeuwig stralend licht,
die uit vuur
de sterren smeedde en uit steen de aarde sloeg,
die water bedacht
voor onze dorst en voor onze honger
zoete vruchten,
die ons een geweten gaf en liefde
om te delen,
die macht heeft over goed en kwaad,
die recht spreekt
aan het eind van ons gezegend leven.

psalm 97

Verschroeiende, bliksemflits-schichtende alles-
verdampende God? Nee.
Wereldbeheersende, onbenaderbare lichtgeraakte
daglichtmakende tovenaars? Nee.
Hoogst-torende, doodslaande, doemende, zwart-wit-
prekende, beroemdste rechter? Nee.

Mensmakende, eindeloze, U die is,
vervullende, die zal zijn,
de vader die geen nee kan zeggen.

psalm 98

Ga zitten in stilte en bid,
want de wind
is te goed om te laten verwaaien.
want de tijd
is te schaars om te laten verlopen.

psalm 99

Laat ons knielen aan Uw voeten.

U bent koning,
wij kunnen U slechts dienen.

U bent de hoogste,
die ons zegt hoe te leven naar Uw wetten.

U spreekt recht
over ons die zijn verbogen en gekwetst.

U bent heilig,
wij kunnen slechts knielen aan Uw voeten.

psalm 100

Als wij lopen blijven op het pad dat naar
Uw open poorten leidt,
zullen wij in eeuwigheid komen en stralen.

psalm 101

Help mij zoeken de goeden, die doof zijn
voor het valse roepen,
die het nachtlucht niet zien, die de weg
feilloos vinden.

Help mij zoeken
de goeden, opdat ik hen de voeten kan wassen.

psalm 102

Een ongelukkige ben ik, een eenzame,
een verstoten enkeling,
een arme, die naar U zoekt.

Een verdwaalde ben ik, een mens,
een gebroken sterveling,
een drenkeling die verkleumd is. Vind me.

psalm 103

U, die schulden kwijtscheldt, die beloont
met genade,
U, die leven leidt op goede wegen,
U, die zegent
en verlost, die dood bekroont met leven
in een volgende wereld,
U, die woont waar vrede is.

psalm 104

U gaf ons de aarde, bekleed met het licht
van de zon,
U gaf ons een huis, met bronnen en water
dat stroomt
van hoge toppen naar meren en zeeën.
U gaf ons
de bomen waar vogels in wonen
en waar vruchten
aan groeien voor ons om te eten.
U gaf ons
het gras om in te liggen en de wolken
om te bekijken.
U gaf ons de moed om te leven.

psalm 105

God van eerste mens en van allerlaatste,
God van braambos
en van het ons beloofde land.

God van Tafelberg en van de Tien Geboden,
God van stormwind,
van wonderen en van plagen.

God van profeten die spreken en van gezalfden
die voorgaan.
God van kruisiging en van een beter leven.

psalm 106

Wij buigen voor het toeval, als was het
onze God;
wij verwachten van het lot geen wonderen,
maar dobbelen.
Wij geloven onze eigen oren en zien alleen
met eigen ogen.
Wij, kleinen, blinden en doven.

psalm 107

De bangen in oorlogen en aangeschoten vredes:
zij vielen
in diepste bibberstiltes; zij grepen zich vast
aan de klanken
van hun zacht gepreveld bidden.

U hoorde hun gebed en redde hen uit hun ellende.

De vergeten armen in donkere leegtes:
zij vielen,
omdat ze geen daglicht meer vonden, op hun knieën
en baden
de woorden die ze nog van vroeger kenden.

U hoorde hun gebed en redde hen uit hun ellende.

De stomme idioten die in een waan
hun naasten sloegen,
schaamden zich, toen ze zagen
wat ze hadden gedaan,
zij sloten hun ogen en baden om vergeving.

U hoorde hun gebed en redde hen uit hun ellende.

psalm 108

Strooi bloemen
op de weg, opdat wij weten
hoe te gaan.
Verwacht ons en wij komen.

psalm 109

Zwarte tongen logen me voor,
haatogen keken
op me neer, ik viel als een zondaar.

Een verdorde werd ik, in vals licht verdroogd.
Een ellendige,
een pissebed ben ik, die leeft in pikkedonker.

Sta mij bij, schud me niet af als was ik stof
op Uw kleed,
maar verlos me uit de greep van grauwe handen.

psalm 110

Neem mijn zorgen weg, geef me vrede.
Laat me
zitten aan Uw voeten en ik leef.

psalm 111

Heilig. Heilig is Zijn naam.
Heilig
is de plaats waar Zijn woorden klonken.
Heilig
zijn Zijn voetafdrukken in de tijd.

psalm 112

Sterk zal zijn de oprechte, de rechtvaardige
standvastig,
gelukkig zal de mens zijn die vrijgevig is.

De gezegende zal de liefde kennen, ziende zal zijn
de mens die uitverkoren is,
heilig zullen zij zijn, die God weten.

psalm 113

Uw naam drijft op het water in de beken en
op de lichte bries
die mist uiteen waait in de winter.

Uw naam klinkt in het vallen van de sneeuw,
in het ademen van bomen en
in de kus die de zon het voorjaar geeft.

psalm 114

Ga, zegt U en ze gaan: de stenen,
het water en de wind.
Kom, zegt U, en ze gehoorzamen: ze komen.

psalm 115

Goud is onze God, eer het geld is ons gebod.
Wij dragen hem
als ring om onze vingers, als ketting
om onze halzen
als een god die schittert en verblindt.
Wij praten tegen hem
maar hij spreekt nooit een woord tegen ons.
Wij vragen aan hem
maar hij geeft ons nooit een antwoord.

God is niet van goud.
Hadden wij oren, dan zouden wij zijn woorden horen,
hadden wij ogen,
we zouden stom geslagen zijn bij het zien van zijn werk.

psalm 116

Leven is vertrouwen, leven is het geluk van liefde
leren kennen,
het gemak van talenten, lachen, troosten.

Leven is stil zijn, soms juichen, huilen
als nodig,
maar het moeilijkste van leven is sterven.

Doodgaan is groots
weggaan van het feest dat nog doorgaat;
doodgaan is eenzaam
verdrinken in een veel te grote zee;
doodgaan is de geest
geven, zonder er iets voor terug te vragen.

psalm 117

Zijn immense liefde leeft
in mensen.

psalm 118

Wat zou mij kunnen tegenhouden, als U
de weg heeft vrijgemaakt;
wie zou mijn ziel kunnen schaden, als U
aan mijn zijde staat;
welke mens zou mijn ziel kunnen doden, als U
mij uitgekozen heeft
om in Uw eeuwig huis te wonen.

psalm 119

Ik gleed weg van het pad dat eens recht was
en gaaf, maar dat
langzaam veranderd was in kronkels en modder.

De waarheid
werd overstemd door lokkende trommels;
wijk uit en kom,
riepen ze. Ik verdwaalde in verlangen, ik hunkerde
naar uitzicht,
maar liep blindelings tegen muren op.

Ik zakte uitgeput neer op de grond en kon
niet anders meer
dan roepen om U, om bevrijding.

psalm 120

Mijn handen zoeken het schudden
van schuldige handen
om vrede. Mijn ogen zoeken contact
met vals geslepen ogen
om vrede. Mijn mond spreekt
de woorden
van vrede. Verstaan zij mij?

psalm 121

Hij slaapt niet, Hij twijfelt niet,
Hij wankelt niet.
Hij, die is, Hij weet en Hij wacht
op uw komst.
Sta voor zijn deur en Hij zal u binnenlaten.

psalm 122

De muren van dat huis zijn als de liefde,
zacht en sterk tegelijk;
de deuren van dat huis staan altijd open,
maar laten
het ongenode kwaad niet door.

Laat ons gaan naar dat huis, waar de tijd
geen vat op heeft,
waar het licht eeuwig door de ramen schijnt.

psalm 123

Zoals de ogen van de zuigeling opgaan in de ogen
van de moeder,
zoals de ogen van de moeder verdrinken in de ogen
van haar pasgeboren kind,
zo kijken wij naar U en U naar ons.

psalm 124

We zouden zijn verdronken in kolkende stromen.
We zouden omgekomen zijn
in razend water, gesleept over scherpe bodems.
We zouden zijn gedood
door aards geweld, als U niet was gekomen.

psalm 125

Sterk zijn zij die gemak zijn mond niet zoenen.
Sterk zijn zij
die Uw roep ontwaren in het lawaai van alledag.

Sterk zijn zij die naast U staan als rotsen,
die stand houden
als woeker zijn handen naar hen uitstrekt.

Sterk zijn zij die U door distelvelden volgen
en brandnetelzeeën,
die hun voet niet zetten op mak gras.

psalm 126

Zoals wolken opluchten na regen,
zoals woestijnen
na droogte bloeien, zo zullen wij bevrijd zijn
bij onze terugkeer.
We zullen lachen als kinderen.

psalm 127

Als God het gras niet laat groeien,
dan groeit het niet;
als God het doel niet heiligt, dan is
het middel tevergeefs;
als God mij de rust van de slaap niet gunt,
dan slaap ik niet;
zolang God mijn leven laat duren, leef ik.

psalm 128

Wie leeft naar Uw wil zal eten
van de vruchten
die U aan de aarde heeft gegeven,
die zal proeven
van het goede en weten wat geluk is.

psalm 129

Ik ben door het laagste kwaad belaagd.
Verdorden
sloegen me, verdrongen me in haat.

Toen kwam U en redde mij;
voor hen
die sloegen, was het te laat.

psalm 130

Het zwart dat me omringt is van het diepste soort.

Mijn roep om hulp klinkt
alsof het iemand anders is die roept. Een woord van U, een klank
zou al genoeg zijn
voor mijn handen om te weten waar ze moeten zoeken,
een spoor
dat mij zou kunnen leiden naar Uw licht.

Waar bent U,
heb ik iets verkeerd gedaan, wat is mijn schuld. Ik kan niet anders
dan wachten. Geduld
zal me leren het gezicht van het donker te leren kennen.

psalm 131

U bent de wakende vader: U houdt voor mij
mijn zorgen vast.
Mijn ziel weet zich bij U geborgen.

Het kwaad komt niet Uw handen langs.
Ik kan mij
in Uw schoot verbergen: ik ben het slapend kind.

psalm 132

Wij, soms ik-zeggers, die de kantjes
ervan af leven,
volgens eigen lot en gebod: eerst ik
jij dan;
wij, soms bange afwachters, die hopen
op de dag
van morgen, maar de honing laten rotten;
wij, soms
starre opeisers van het eens beloofde land,
die bidden
volgens het boekje; wij, soms goedgelovige
toevalstreffers,
soms zondagskinderen die de dag
en de hemel plukken;
wij, soms gewone doordeweekse mensen.

Neem Uw belofte niet terug.

psalm 133

Regen valt op de bergen, stroomt
door de geulen
naar het dal, waar het water verzamelt.
Water, land van de vissen,
huis van de planten, zonder geen leven.

psalm 134

Mijn handen, klein en vol kloven,
liggen wachtend,
open op mijn schoot. Ze verwachten U.

Uw handen, gaaf en eindeloos
zegen gevend,
rusten op mijn hoofd. U mag mij verwachten.

psalm 135

U maakte de zon, zijn licht en zijn warmte.
U maakte de aarde,
U maakte haar draaiend, zodat het dag werd en nacht.

U liet het waaien en U liet het regenen.
Het water
viel in de diepte en zo ontstonden de zeeën.
Wat hoog was
werd land voor de mens en het dier om te wonen.

U gaf de mens de kans op geluk en U liet
de mens weten
dat het leven niet eindigt met de dood.

psalm 136

God van hemel, God van aarde,
God van orde, God van puinhoop,
God van toen en God van toekomst.

God van goeden, God van slechten,
God van waarheid, God van liegers,
God van licht en God van donker.

God van ouden, God van jongen,
God van harden, God van zachten,
God van dood en God van leven.

psalm 137

We knielden bij water en hielden
om vergane jaren.
Het leek alsof het water ons troostte
zoals het zong
van hoop en oude grond.

psalm 138

Uw handen, moe misschien van het werk
dat ze verzetten
bij het steunen en sturen van wankel begin,
bij het wijzen
van verdwaalden, bij het slaan van het kwaad.
Is er plaats
in Uw handen voor de mijnen om te rusten?

psalm 139

Ik ben, zonder te weten wie ik ben; ik denk,
maar hoe ik denk,
dat weet ik niet; ik loop, zonder te weten waar
ik zal stoppen; ik spreek,
maar de woorden komen eigenwillig uit mijn mond.

Als ik zit, kan ik alleen maar hopen
dat ik weer zal staan;
als ik bid, kan ik alleen maar hopen dat U luistert.

U weet dat U luistert, zonder te hoeven luisteren,
want U kent me
van binnen en van buiten; U weet hoe ik ben en
hoe ik worden zal;
U hoort de woorden al voordat ik ze zeg, want U heeft
de woorden opgeschreven
die ik zal zeggen; U hoort de woorden die ik denk,
want U heeft
die woorden in het diepste van mijn ziel geprent.

psalm 140

Het gevaarlijkste kwaad kruipt op sluipknieën,
nestelt zich in ons
en probeert ons met overdaad te schaden.

De schaamteloze boosheid laat zich vallen
op aangeslagen hoofden
om door te dringen tot binnensten en ze te verzieken.

Sla het kwaad van mijn benen
en laat
mijn levend lichaam niet verteren.

psalm 141

Laat mijn handen samenkomen in gebed en behoed mijn vuist
voor slaan.

Laat mijn voeten niet verdwalen en wegzakken
in vervuilde grond.

Laat mijn mond alleen de waarheid zoenen
en het goede spreken.

Laat mij een rots zijn waarop het slechte stukslaat
als een golf.

Laat de warmte van de woorden die ik bid, samengaan
met de walmen
van de kaarsen die voor Uw altaar branden.

psalm 142

De weg die U me gaan laat, ligt bezaaid
met kwaad.

Vermomde verdoemden verdraaien hun stemmen
en spreken me aan,
ze paaien me met hun gewetenloos gewin.

Bedorven schaamtelozen
gooien stenen naar mijn hoofd en graaien
naar mijn voeten,
opdat ik val en botten breek.

Ik roep U, mij te helpen om de valsens hun maskers
af te nemen.

Ik roep U, mij te dragen als slechten mijn benen
gebroken hebben,
zodat ik het einde van mijn pad bereiken zal.

psalm 143

Ik durf U mijn zonde niet te noemen, te groot
is mijn schuld.

Laat me los, laat me verdwijnen in de schoot
van de aarde,

laat me worden als een korrel zand in de vlakke,
die niets voelt,
die geen sterkte kent en geen zwakte.

psalm 144

U straft de slechten met rampen en beslecht
met Uw rechterszwaard
mijn strijd tegen het laagvechtend kwaad.
U beschermt mij,
een mens, die niet meer is dan een zucht
in een storm,
niet meer dan een handje zand aan het strand.

Gelukkig ben ik: ik hoef niet van eenzaamheid te huilen,
ik hoef het kwaad
niet te vrezen, want U staat aan mijn zijde.

psalm 145

Laat ons weten waar U bent, zodat we
onze gastheer
de handen kunnen schudden, zeggen de arroganten.

Laat ons weten waar U bent, zodat we
weten naar
welke kant we moeten roepen, zeggen de argwanenden.

Laat ons weten hoe U de aarde maakte,
zodat bewezen is
dat U de waarheid spreekt, zeggen de ongelovigen.

En U, U zegt wie U bent, opnieuw, U zegt
waar U bent, bij ons,
opnieuw geeft U een teken; U, geduldige God.

psalm 146

Als U de eersten niet bijstaat, zullen ze
de laatsten zijn;
als U de grootsten niet steunt, zullen ze
in elkaar zakken;
als U de levenden geen adem geeft, zal de dood
ze zeker halen;
als U de hemel niet opendoet, zullen wij er niet binnengaan.

psalm 147

God, Schepper, Koning, Al,
Ziende, Horende,
Voelende, Wetende, Zijnde, Vragende.

Stuurman, Voorganger, Meelever,
Zoongever,
Hartverwant, Beschermmer, Hoogste, God.

psalm 148

Engelen, hoge en lage, stelsels van sterren,
planeten en manen,
wereldse elementen, stormen en stilte,
regen en hagel,
gebergten, vulkanen, heuvels en dalen,
zeeën en stromen,
levende dieren op aarde, eerste en laatste,
kleine en grote,
bezielde mensen, vrouwen en mannen met namen,
de namelozen:
kniel voor God en zing hem lof.

psalm 149

Zing voor God de hoogste woorden, want Hij
is de taal waarin we spreken.
Slaap voor God op ademgolven, want Hij
is de lucht waarvan we leven.
Eet voor God het eerste brood, want Hij
is het voedsel dat we eten.
Dans voor God, want Hij is onze God.

psalm 150

Zing voor God met opgeheven hoofd en laat horen dat je gelooft
in Zijn hoge huis.

Zing van Zijn geest die ons met kracht beschermt tegen hen
die handelen in kwaad.

Zing van zijn licht in de dagen die zijn geweest en die
nog komen zullen.

Zing van Zijn zachte ogen die ons troosten als Hij
ze naar ons opslaat.

Zing van de zielen die Hij ons te leen gaf en van de lichamen
die we mochten leven.

Zing van de liefde die in Hem geboren is.